ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Ing. R. M.**, zastoupeného Ing. Ladislavem Michálkem, daňovým poradcem, se sídlem Sušice, Pražská 268, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství,** se sídlem v Brně, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9. 4. 2014 čj. 8542/14/5000-14306-705194, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 9. 6. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného shora uvedeného jednacího čísla, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Táboře ze dne 25. 7. 2011 čj. 152514/11/110911301561 v části týkající se splatnosti penále a bankovního spojení, jímž byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za měsíc červenec 2007 ve výši 135.850 Kč a sdělena povinnost uhradit penále ve výši 27.170 Kč, v ostatním zůstal výrok odvoláním napadeného rozhodnutí beze změny.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, ve které zejména namítá nesprávné zjištění skutkového stavu, k tomu poukázal na zprávu o daňové kontrole ohledně zjištění správce daně u společnosti PROGRESSBRICK s.r.o. Správce daně doměřil žalobci daň na základě toho, že společnost PROGRESSBRICK s.r.o. v likvidaci nebyla od 20. 11. 2004 registrována jako plátce daně z přidané hodnoty, přičemž se nezabýval tím, zda tato

společnost nebyla plátcem DPH z hlediska překročení obratu. Žalobce předložil fakturu na částku, z které dovozuje, že uvedená společnost nejpozději v roce 2006 nebo počátkem roku 2007 překročila obrat 1.000.000 Kč. Uvedenou fakturou společnost PROGRESSBRICK s.r.o. vyúčtovala žalobci provedené služby v roce 2006. Žalobce prokázal výpověďmi svědků, že služby poskytnuté společností PROGRESSBRICK s.r.o. byly skutečně poskytnuty a byly výdajem na dosažení příjmů. To potvrdil i správce daně tím, že výdaje na tyto služby uznal jako daňové výdaje. V roce 2006 i v roce 2007 společnost PROGRESSBRICK s.r.o. poskytovala služby a vyúčtovala je daňovými doklady i jiným subjektům.

Správce daně i žalovaný při hodnocení důkazů vychází ze skutečnosti, že společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. nebyla v době plnění registrována jako plátce DPH. Nehodnotili předložené doklady z hlediska překročení obratu touto společností, přestože další doklady o poskytnutých a vyúčtovaných službách měli k dispozici. K tomu žalobce odkázal na případ Dankowski C-438/09, kdy plátce musí mít nárok na odpočet daně na vstupu, pokud přijal zdanitelné plnění, které je předmětem daně (není od daně osvobozené) pokud osoba povinná k dani překročila obrat pro registraci plátce daně podle § 6 i při nesplnění registrační povinnosti podle § 95 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty ve znění platném v roce 2007.

Podle žalobce napadené rozhodnutí a řízení předcházející trpí řadou vad, a to nesprávným hodnocením důkazů a neúplným zjištěním skutečného stavu věci. Došlo k porušení práv žalobce, a to nesprávným a neúplným zjištěním skutkového stavu, hodnocením důkazů a rovněž také porušením práva na spravedlivý proces zaručený žalobci ústavním pořádkem, konkrétně článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Bylo proto navrženo zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh daňového řízení a současně poukázal na to, že žalobce až nyní napadá druhostupňové rozhodnutí v části, která v předcházejícím soudním řízení správním, ukončeném rozhodnutím sp. zn. 10Af 444/2012 nebyla podrobena přezkumu, neboť žalobce vůči ní nevznesl námitky, byť jedná se o skutečnosti, jež mu tehdy musely být známy, což je v hrubém rozporu se smyslem a účelem ustanovení § 72 odst. 1 soudního řádu správního.

Žalovaný poukázal na podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty tak, jak jsou stanoveny v § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty a také na způsob prokázání oprávněnosti nároku ve smyslu § 73 odst. 1 téhož zákona. Žalobce se dovolával judikátu Soudního dvora Evropské unie ve věci Dankowski C-438/09, který dle žalovaného nelze na konkrétní případ aplikovat, neboť případ se vztahoval k situaci, kdy bylo prokazatelně zjištěno, že subjekt nesplnil registrační povinnost, ač překročil rozhodný obrat a deklarované plnění skutečně poskytl. V daném případě žalobce po zahájení daňové kontroly byl vyzván dne 6. 5. 2010 k prokázání skutečného poskytnutí zdanitelného plnění společností PROGRESSBRICK, s.r.o., neboť o tom vznikly správci daně pochybnosti. Pochybnosti byly vyvolány tím, že faktury byly uhrazeny v hotovosti a nebylo na nich uvedeno, jaké konkrétní plnění bylo poskytnuto. Plnění bylo vymezeno pouze odkazem na smlouvy o dílo, o nichž žalobce dne 10. 3. 2010 správci daně sdělil, že byly uzavřeny pouze ústně, posléze byly správci daně tyto neexistující smlouvy předloženy.

Dožádáním u místně příslušného správce daně bylo zjištěno, že společnost PROGRESSBRICK, s.r.o., jejíž registrace k dani z přidané hodnoty byla zrušena dne 20. 11. 2004, byla zrušena likvidací Krajským soudem v Brně rozhodnutím ze dne

10. 4. 2006, v sídle uvedeném v obchodním rejstříku fakticky nesídlila, její sídlo nebylo na této adrese označeno. Společnost neměla stanoveného jednatele a rovněž nepodávala daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob ani k dani z přidané hodnoty. Její likvidátor byl dle informací z obchodního rejstříku rovněž nekontaktní. Ověření, zda společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. žalobcem předložené faktury skutečně vystavila, nebylo možné stejně jako ověření, zda je měla zahrnuty ve svém účetnictví. Žalobce správci daně nepředložil žádné relevantní důkazy o souladu fakturami deklarovaného stavu se stavem skutečným. Žalobce měnil svá tvrzení o tom, s kým za společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. jednal. Následně uvedl, že jednal s M. S., avšak ten nebyl v předmětném období oprávněn jménem společnosti jednat. Takovou osobou byl likvidátor, který však mohl činit pouze úkony směřující k likvidaci společnosti v souladu s obchodním zákoníkem. Nové smlouvy mohl uzavírat jen v souvislosti s ukončením nevyřízených obchodů. V roce 2007 neměla společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. žádné zaměstnance, vymezené práce nekorespondují ani s předmětem podnikání uvedeném v obchodním rejstříku. Rovněž výslechem svědků nebylo prokázáno, že plnění se uskutečnilo tak, jak žalobce tvrdil.

Žalovaný zdůraznil k námitce žalobce, že správce daně měl v daňovém řízení zkoumat, zda společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. nepřekročila obrat a nestala se tak plátcem DPH z důvodu překročení obratu, k čemuž předložil kopii faktury, pak tuto fakturu neměl správce daně ani žalovaný k dispozici. Takové tvrzení ani žalobce v daňovém řízení neuplatnil. Správcem daně zjištěné skutečnosti nenasvědčovaly překročení rozhodné výše obratu společnosti PROGRESSBRICK. Postup žalobce je v hrubém rozporu se smyslem a účelem ustanovení § 72 odst. 1 soudního řádu správního, jestliže tuto námitku uplatnil až v žalobě. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu.

Ze správního spisu, který si soud vyžádal, vyplynuly s ohledem na žalobcem vznesené žalobní námitky následující rozhodné skutečnosti:

Správce daně zahájil dne 10. 2. 2010 u žalobce mimo jiné kontrolu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období roku 2007 a 2008. V průběhu kontroly správce daně z účetnictví žalobce zjistil, že žalobce zaúčtoval faktury za služby od společnosti PROGRESSBRICK, kdy daň z přidané hodnoty z těchto dokladů v celkové výši 517.650 Kč byla uplatněna v daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období roku 2007. Jednalo se o fakturu č. 5062007, datum uskutečnění zdanitelného plnění 4. 6. 2007, odpočet DPH ve výši 131.100 Kč byl uplatněn v daňovém přiznání za červen 2007, fakturu č. 2072007, datum uskutečnění zdanitelného plnění 4. 7. 2007, odpočet DPH ve výši 135.850 Kč byl uplatněn v daňovém přiznání za červenec 2007, fakturu č. 1082007, datum uskutečnění zdanitelného plnění 6. 8. 2007, odpočet DPH ve výši 131.100 Kč byl uplatněn v daňovém přiznání za srpen 2007 a fakturu č. 1092007, datum uskutečnění zdanitelného plnění 18. 9. 2007, odpočet DPH ve výši 119.700 Kč byl uplatněn v daňovém přiznání za září 2007. Faktury byly dle sdělení žalobce uhrazeny v hotovosti a nebylo na nich uvedeno, jaké konkrétní plnění bylo poskytnuto, obsahovaly pouze odkaz na smlouvy o dílo. Žalobce při ústním jednání dne 10. 3. 2010 správci daně do protokolu čj. 35151/10/110931301245 sdělil, že písemné smlouvy se společností PROGRESSBRICK, s.r.o. uzavřeny nebyly. Kontakt byl navázán na základě dlouhodobé spolupráce.

Správce daně v rámci dožádání ze dne 17. 3. 2010 od Finančního úřadu Brno zjistil, že registrace k dani z přidané hodnoty společnosti PROGRESSBRICK, s.r.o. byla zrušena dne 20. 11. 2004, v době uváděného uskutečnění zdanitelného plnění nebyl plátcem DPH. Na

základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 4. 2004 byl proveden výmaz jednatele M. S., společnost nového jednatele nejmenovala. Krajský soud v Brně zahájil dne 21. 6. 2005 řízení o zrušení obchodní společnosti PROGRESS BRICK, s.r.o. s likvidací. Likvidátorem byla 23. 5. 2006 jmenována společnost OLYMPIA HOLDING s.r.o. Šetřením dožádaného správce daně místně příslušné společnosti PROGRESSBRICK, s.r.o. v likvidaci bylo zjištěno, že společnost OLYMPIA HOLDING s.r.o. je v sídle společnosti nekontaktní, a proto správce daně nemohl ověřit skutečnosti vztahující se k fakturovaným pracím. U výše uvedených přijatých faktur od společnosti PROGRESSBRICK, s.r.o. nebylo možné zjistit kdo, jaké konkrétní služby a na jaké zakázce prováděl, ani nebylo možné zjistit, kdo za tuto společnost služby předával a kdo je přebíral. Správci daně nebyly předloženy žádné smlouvy o dílo i když na ně faktury odkazovaly. Likvidátor společnosti PROGRESSBRICK byl nekontaktní, společnost vstupem do likvidace 23. 5. 2006 fakticky svou podnikatelskou činnost ukončila, proto vyslovil správce daně pochybnosti o tom, že společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. v likvidaci faktury v roce 2007 vystavila a služby na nich uvedené provedla. Žalobci byla uložena lhůta 15 dnů, ve které měl prokázat skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti.

Odpověď žalobce na výzvu byla dne 8. 6. 2010 zachycena do protokolu čj. 78206/10/110931301245, kdy zástupkyně žalobce správci daně sdělila, že žalobci nebylo známo, že firma PROGRESSBRICK je v likvidaci. Žalobce předanou práci převzal a v hotovosti zaplatil. K tomu předložila kopie smluv o dílo č. 18052007a, a 25072007a.

Správce daně dne 8. 2. 2011 seznámil zástupkyni žalobce s výsledkem kontrolních zjištění. Ve vztahu ke společnosti PROGRESSBRICK bylo uvedeno, že tato společnost nebyla v době uskutečnění zdanitelných plnění plátcem DPH, a proto faktury nelze považovat za daňové doklady a nelze na základě nich uplatnit odpočet daně. Dne 1. 7. 2011 proběhlo další seznámení žalobce s výsledky daňové kontroly, žalobce k závěru daňové kontroly pouze uvedl, že správce daně nevzal v úvahu, že za služby zaplatil.

Dne 25. 7. 2011 vydal Finanční úřad v Táboře dodatečné platební výměry na daň za zdaňovací období let 2007 a 2008. Proti těmto dodatečným platebním výměrům se žalobce dne 24. 8. 2011 odvolal. Odvolání doplnil podáním ze dne 20. 10. 2011. V odvolacím řízení byl vyslechnut Z. J. O odvolání žalobce rozhodlo Finanční ředitelství v Českých Budějovicích tak, že odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí Finančního úřadu v Táboře o doměření daně z přidané hodnoty potvrdilo. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu. Na základě této žaloby Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 1. 10. 2013 sp. zn. 10Af 444/2012 rozhodnutí Finančního ředitelství v Českých Budějovicích ze dne 27. 3. 2012 čj. 2159/12-1300 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Nově bylo rozhodnuto o odvolání žalobce dne 9. 4. 2014 pod čj. 8452/14/5000-14306-705194 tak, že rozhodnutí Finančního úřadu v Táboře ze dne 25. 7. 2011 čj. 152514/11/110911301561 bylo změněno tak, že žalobci byla doměřena daň z přidané hodnoty za červenec 2007 ve výši 135.850 Kč a sdělena povinnost penále ve výši 27.120 Kč. Odvolací orgán dospěl k závěru, že provedené svědecké výpovědi spolu s ostatními důkazními prostředky prokázaly uskutečnění prací firmou BOHATI. Správci daně se nepodařilo uskutečnění těchto prací firmou BOHATI ve smyslu § 92 odst. 3 písm. c) daňového řádu vyvrátit a dostal se do důkazní nouze. U přijatých plnění uskutečněných společností PROGRESS BRICK nebyl správcem daně uznán nárok na odpočet daně z důvodu, že tato společnost v době deklarovaných plnění již nebyla plátcem daně z přidané hodnoty, čímž byl porušen § 73 odst. 1 daně z přidané hodnoty. Předmětem dodatečně doměřené daně za zdaňovací období červenec 2007 zůstala daň z přijatého plnění

dle faktury č. 2072007 vystavené dodavatelem PROGRESSBRICK, s.r.o., kde DPH činila 135.850 Kč.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Žalobce namítal, že správce daně i žalovaný nesprávně zjistili skutečný stav věci. To dovozuje ze skutečnosti, že správce daně doměřil daň ve vztahu k plnění společností PROGRESSBRICK, s.r.o. na základě toho, že zjistil, že tato společnost byla v likvidaci a od 20. 11. 2004 nebyla registrována jako plátce daně z přidané hodnoty. Nezabýval se však skutečností, zda tato společnost nebyla plátcem DPH z hlediska překročení obratu. K tomu žalobce přiložil fakturu od této společnosti č. 7122006 na částku 856.800 Kč, z čehož dovozuje, že u této společnosti činil obrat 1.000.000 Kč. Žalobce prokázal výpověďmi svědků, že tyto služby byly společností PROGRESSBRICK, s.r.o. skutečně poskytnuty a byly výdajem na dosažení příjmů. K tomu odkázal na judikát Soudního dvora Evropské unie ve věci Dankowski C-438/09, dle kterého musí plátce daně mít nárok na odpočet daně na vstupu, pokud přijal zdanitelné plnění, které je předmětem daně a má daňový doklad vystavený osobou povinnou k dani, pokud tato osoba překročí obrat pro registraci plátce daně, ačkoliv nesplnila registrační povinnost podle § 95 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty. To daňové orgány nehodnotily, přestože doklady o poskytnutých vyúčtovaných službách žalobci měly k dispozici.

Předmětem sporu je posouzení otázky, zda správce daně neúplně zjistil skutečný stav věci ve vztahu k žalobcem uplatněnému nároku na odpočet daně z přidané hodnoty v souvislosti s plněním poskytnutým žalobci společností PROGRESSBRICK, s.r.o. v roce 2007.

Ve smyslu § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty má nárok na odpočet daně plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 zákona o dani z přidané hodnoty prokazuje plátce nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven jiným plátcem, který musí obsahovat všechny zákonné náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud doklad neobsahuje všechny náležitosti daňového dokladu, prokazuje se nárok podle zvláštního právního předpisu. Prokazování nároku představuje důkazní povinnost daňového subjektu a je v režimu daňového řádu. Důkazní povinnost je postavena na zásadě, že daňový subjekt má povinnost daň přiznat a své tvrzení doložit, což vyplývá z § 92 odst. 3 daňového řádu. Správce daně pak ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků předloženým daňovým subjektem. K otázce důkazního břemene lze odkázat na judikaturu NSS kupříkladu sp. zn. 2Afs 24/2007.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že prokázání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty je prvořadě záležitostí dokladovou, avšak nelze odhlížet od souladu skutečného stavu se stavem formálně právním. Jinými slovy řečeno doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí za všech okolností představovat podklad pro uznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, pokud není prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo, jak je v dokladech deklarováno nebo pokud nejsou splněny další zákonné podmínky pro jeho uplatnění. Takovou situaci může představovat pochybnost o tom, zda doklady byly vystaveny osobou, která předmětné plnění

daňovému subjektu skutečně poskytla. Sama existence daňového dokladu zpravidla neprokazuje, že se zdanitelné plnění, které je jeho předmětem opravdu uskutečnilo. Proto samotné doložení dokladu po formální stránce bezvadného daňového dokladu nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet daně, vždy musí být fakticky podloženo existujícím zdanitelným plněním poskytnutým osobou uvedenou na daňovém dokladu.

V posuzované věci správce daně zpochybnil, že společnost uvedená na daňovém dokladu PROGRESSBRICK, s.r.o. skutečně žalobci poskytla deklarované zdanitelné plnění a přijala od něho platbu. Daňový doklad, tj. fakturu č. 2072007, kde bylo uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění 4. 7. 2007, kterým žalobce prokazoval svůj nárok na odpočet daně z přidané hodnoty, se správci daně nepodařilo u společnosti PROGRESSBRICK, s.r.o. ověřit. Dokazováním bylo zjištěno, že registrace k DPH u této společnosti byla ukončena dne 20. 11. 2004, společnost byla dne 10. 4. 2006 zrušena likvidací a vymazána z obchodního rejstříku, neměla stanoveného jednatele, nepodávala daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob, ani k dani z přidané hodnoty. Na adrese uvedené v obchodním rejstříku fakticky nesídlila. Likvidátorem společnosti PROGRESSBRICK byla jmenována společnost OLYMPIA HOLDING, s.r.o., která však byla nekontaktní, proto správce daně nemohl zpochybněné skutečnosti ověřit ani u této společnosti. Pochybnosti o tom, kdo a jaké služby a na jaké zakázce prováděl, nebylo možno ověřit, ani kdo služby předával a kdo je přebíral. Žalobce předložil předávací protokoly bez bližší specifikace pouze s uvedením akce ze dne 4. 7. 2007 č. 04072007 a ze dne 18. 9. 2007 č. 18092007 a „Smlouvy o dílo č. 18052007a“ ze dne 18. 5. 2007 na Go rotoru předvařáku místo dodání ASAVET a.s., Biřkov a č. 25072007a ze dne 25. 7. 2007.

Těmito písemnostmi se žalobci pochybnosti správce daně nepodařilo odstranit. Správce daně zjistil, že společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. měla v obchodním rejstříku zapsány zcela odlišné činnosti, než představovaly práce, které byly žalobci vyfakturovány. Společnost byla dne 10. 4. 2006 rozhodnutím Krajského soudu v Brně čj. 18Cm 130/2006 zrušena likvidací. Doklady podepsané M. S. neprokazují uskutečnění zdanitelného plnění, jestliže nebyl oprávněn smlouvy jménem společnosti PROGRESSBRICK uzavírat. Správce daně zjistil dle zápisu v obchodním rejstříku, že M. S. byl jednatelem společnosti pouze v období od 7. 3. 2003 do 7. 4. 2004, tudíž neměl oprávnění za společnosti v roce 2007 jednat. Správci daně se šetřením u dožádaného správce daně nepodařilo prověřit uskutečnění zdanitelného plnění, neboť společnost PROGRESSBRICK byla zlikvidována, přičemž ani likvidátor nebyl v sídle uvedeném v obchodním rejstříku kontaktní.

Soud ověřil z výpisu z obchodní rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně oddíl C vložka 38943, že PROGRESSBRICK, s.r.o. byla vymazána dne 23. 5. 2006. Předmětem podnikání společnosti bylo provádění jednoduchých a drobných staveb, jejich změn a odstraňování. Jestliže byla společnost PROGRESSBRICK, s.r.o. z obchodního rejstříku vymazána dne 23. 5. 2006 nemohlo dojít k uzavírání smluv tímto subjektem v roce 2007. Tato společnost nebyla oprávněna žalobci fakturovat provedené práce, neboť již v předmětné době, kdy práce měly být provedeny a fakturovány, neexistovala. Pokud byly práce žalobci provedeny, nemohlo se jednat o práce provedené společností PROGRESSBRICK, s.r.o. Společnost neměla žádné zaměstnance, byla více než rok v likvidaci a byla vymazána z obchodního rejstříku. Její likvidátor byl v době likvidace oprávněn provádět pouze činnosti směřující k likvidaci společnosti. Ani žalobcem navržení a správcem daně vyslechnutí svědkové nepotvrdili, že práce prováděla firma PROGRESSBRICK, s.r.o. Pokud některý ze svědků, kupříkladu L. B., potvrdil, že jej oslovil M. S., zda by neměl zájem provést nějaké práce a tyto práce byly provedeny pracovníky, kteří pocházeli ze Slovenska, pak v žádném

případě nebylo prokázáno, že M. S. byl v době roku 2007 oprávněn jednat za firmu PROGRESSBRICK, s.r.o, která byla v roce 2006 zrušena, a tudíž práce, které svědek provedl pro M. S., nelze spojovat s firmou PROGRESSBRICK, s.r.o. Proto byl správný závěr správce daně, že se žalobci nepodařilo prokázat, že údaje uvedené na daňovém dokladu odpovídaly skutečnosti a že žalobce prokázal, že došlo v souvislosti s jím předaným daňovým dokladem ke skutečně existujícímu zdanitelnému plnění provedenému jím tvrzenou společností. Naopak v dané věci žalobce nesplnil základní podmínky pro uplatnění nároku odpočet daně, neboť údaje uvedené na daňovém dokladu neodpovídaly skutečnosti.

Soud proto uzavřel, že nebylo prokázáno, že žalobce deklarované zdanitelné plnění přijal od společnosti PROGRESSBRICK, s.r.o. Žalobci nebyla upřena možnost tvrdit a prokázat jakékoliv skutečnosti svědčící v jeho prospěch a prokazující jeho nárok na odpočet DPH v deklarované výši. Nebylo však postaveno najisto, kdo a jak a za jakou částku předmětné práce provedl.

Povinností správce daně je nepochybně dbát, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti, byly vždy zjištěny co nejúplněji a není přitom vázán jen návrhy daňových subjektů. Daňové řízení však není postaveno na vyšetřovací zásadě, ale na povinnosti daňového subjektu, kterého tíží důkazní břemeno prokazovat vše, co sám tvrdil. V dané věci správce daně činil úkony k tomu, aby byla žalobci správně stanovena daňová povinnost. Jestliže správce daně zjistil, že společnost PROGRESSBRICK byla v roce 2006 zlikvidována a předtím v roce 2004 byla zrušena jako plátce DPH a v roce 2006 i 2007 nepodávala daňová přiznání k dani z příjmů, ani k dani z přidané hodnoty, nebylo jeho povinností zjišťovat, zda se tato společnost nestala plátcem DPH v souvislosti s § 95 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty ve znění platném v roce 2007. Je tomu tak jednoduše proto, že označená společnost neexistovala. Z toho důvodu není případný odkaz na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie v případu Dankowski C-438/09, neboť se jednalo o zcela odlišnou situaci. V tomto případě bylo totiž postaveno najisto, že subjekt, který vystavil daňový doklad, překročil rozhodný obrat a deklarované plnění skutečně poskytl. Proto nebylo na překážku, že nesplnil svou registrační povinnost a byl považován za osobu povinnou k dani. O takový případ se u žalobce nejedná, proto nelze vytýkat daňovým orgánům, že se při hodnocení důkazů touto alternativou nezabývaly. Doklad (faktura č. 7122006 vydaná firmou PROGRESSBRICK, s.r.o., pro žalobce, s datem vystavení dne 30. 11. 2006), který žalobce po třech létech předložil soudu jako důkaz ke svému tvrzení, že se firma PROGRESSBRICK stala plátcem DPH z důvodu překročení obratu stanoveného v § 95 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty, neměl k dispozici prvostupňový správce daně ani žalovaný, dokonce ani správní soud, který se již touto věcí v roce 2013 zabýval. Proto se jeví i tento způsob zpochybnění závěrů daňových orgánů jako účelový. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že konkrétní faktura je dodávána v době po výmazu společnosti z obchodního rejstříku. Neexistující společnosti tudíž nemohla tuto fakturu vydat. Soud poznamenává, že dle § 75 s.ř.s. vychází při rozhodování na základě skutkového stavu, který byl zjištěn žalovaným ke dni rozhodování, proto soud nemohl k tomuto důkazu přihlížet.

Soud se proto ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobce nesplnil svou důkazní povinnost, neunesl důkazní břemeno, neodstranil pochybnosti ohledně sporného dokladu, zejména neprokázal, že předmětné plnění přijal od společnosti PROGRESSBRICK, s.r.o. Nebylo prokázáno přijetí zdanitelného plnění tak, jak bylo žalobcem deklarováno, důkazní povinnost nemohla být splněna pouhým předložením byť formálně správného dokladu, avšak vydaného neexistujícím subjektem. Žalobce tak neunesl ve smyslu § 92 odst. 3 daňového řádu důkazní břemeno ve vztahu k prokázání faktického uskutečnění zdanitelného plnění

společností PROGRESSBRICK, s.r.o., tak jak jej zachycoval jím předložený účetní doklad. Námitka žalobce proto není důvodná.

Soud proto uzavřel, že žalobní námitky nejsou důvodné a rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Skutkový stav byl zjištěn správně a dostatečně. Důkazy byly hodnoceny způsobem odpovídajícím zákonu a žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Rovněž nebylo, jak z výše uvedeného vyplývá, porušeno právo žalobce na spravedlivý proces. Žaloba byla proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné činnosti.

Soud rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci projevili s takovým procesním postupem soudu souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 21. ledna 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka